तस्य मन्वनरे देवान् मुनिदेवेन्द्रपार्थिवान्। कथ्यमानान्यया ब्रह्मन् निबोध सुसमाहितः॥ ७०॥ सुमेधसस्तच देवास्तया भूपतयो दिज। वैकुरारुखामिताभञ्च चतुर्ह्य चतुर्ह्य ॥ ७१॥ तेषां देवगणानान्तु चतुर्सामपि चेखर । नामा विभुरभूदिन्द्रः शतयज्ञोपस्रकः॥ ७२॥ हिरग्यसोमा वेदश्रीरूर्द्धबाहुस्तथापरः। वेदबाहुः सुधामा च पर्जन्यश्च महामुनिः ॥ ७३ ॥ विशिष्ठश्व महाभागो वेदवेदान्तपारगः। एते सप्तर्षयश्वासन् रैवतस्यान्तरे मनोः॥ ७४॥ बलबन्धमे हावीर्थः सुयष्टव्यक्तथापरः। सत्यकाद्यास्तर्यवासन् रैवतस्य मनोः सुताः ॥ ७५ ॥ रैवतान्तास्तु मनवः कथिता ये मया तव । स्वायस्।वात्रया च्रेते स्वारोचिषस्टतेर्मनुं ॥ ७६ ॥ इति श्रीमार्के खेयपुराखे रैवत मन्वन्तरं समाप्तं ॥ ७५ ॥

षट्सप्ततितमोऽध्यायः॥

मार्षाख्य उवाच॥

द्रत्येतत्कथितं तुभ्यं पष्त मन्वन्तरं तव । चाक्ष्वस्य मनोः षष्ठं श्रूयतामिद्मन्तरं॥१॥